

hørt den højtærede Statsminister sige her i Tinget, at hvis han en anden Gang blev stillet i samme Situation, vilde han bære sig ad paa samme Maade. Dermed søges der altsaa etableret et fuldstændigt statsretligt Princip, og herimod maa det være tilladt at sætte en ganske ærlig borgerlig Opfattelse, der tager ud af Tingene, hvad der naturligt maa ligge i dem, og ikke er i Stand til at løfte sig til alle de Spidsfindigheder og alle de mærkværdige Udtydninger, som det ærede Medlem Hr. Holstein kunde lægge i den foreslaaede Resolution. Jeg siger, at naar Spørgsmaalet fra Regeringens Side ad Offentliggørelsens Vej og nu senere, idet man vedkender sig en anden Gang at ville handle akkurat paa samme Maade, saaledes ligefrem lægges foran os, saa mener jeg virkelig ikke alene, at det er tilladeligt, men at det er absolut nødvendigt, at vi fra vor Side siger: Her har ingen saadan force majeure foreligget, som Grundlovens § 25 forudsætter for, at foreløbige Love skal kunne udstedes. Andet er der jo ikke sagt i den Resolution, vi er stillet overfor, og den forstaar jeg ikke, at nogen, som mener, at Ministeriets Hensigter var gale og i Strid med Forudsætningerne for § 25, kan være i Tvivl om, at han bør stemme for.

Saa faldt der en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Rode, som jeg gerne, i hvert Fald for mit personlige Vedkommende, ønsker at klare min Stilling til, jeg har jo intet Mandat til at tale paa andres Vegne. Det ærede Medlem lagde ind i det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Hensigter Tanken om at medvirke til en Spaltning af Socialdemokratiet — saaledes forstod jeg det ærede Medlem Hr. Rode. Dér vil jeg dog for mit eget Vedkommende sige — og jeg antager, at ethvert Menneske, enhver Politiker med nogen Erfaring og med sund Fornuft, som forstaar at tænke over Forholdene, som de ligger her i Landet og udenfor Landet, vil være enig med mig deri —, at en Spaltning i Socialdemokratiet i dette Øjeblik vilde være en Ulykke. Det tror jeg hverken det ærede Medlem Hr. N. Neergaard eller andre er i Tvivl om.

Statsministeren (Stawning): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til den Opfattelse, som jeg har udtalt, men jeg føjer hertil ogsaa en Tak til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, hvis Tale jo var en gennemført Dokumentation af Rigtheden af den Betragtning, jeg har fremsat, og en Bekræftelse i vid Udstrækning af, at vi saa rigtigt med Hensyn til den Tilstand, hvori Landbruget befandt sig. Jeg

forstaar selvfølgelig, at Talen ikke fik den Afslutning, som den rettelig burde haft, det var jo politiske Grunde, der nødvendiggjorde det, men ikke desto mindre har jeg kun Grund til for Fremtidens Skyld at anerkende, at en Tale af et saadant Indhold vil staa i Rigsdagstidende Side om Side med det Indlæg, vi har hørt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. I den mest skærende Mod sætning til hinanden staa de to Taler, og det er dog alligevel for Historiens Skyld godt at vide, at de staa der.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde i Dag, da han motiverede Dagsordenen, at han havde ikke set eller hørt noget til Trusler mod Regeringen i Anledning af den forestaaende Samling og Behandlingen af denne Sag. Ja, hvis det ærede Medlem virkelig ikke har opdaget disse Trusler, maa det formodentlig skyldes, at han ikke læser Venstrepresen — og det kan jeg i og for sig godt forstaa, at han ikke gør —, for hvis han gjorde det, kendte han meget godt Truslerne, og hvis han har Lyst til at læse dem, kan han faa et Hundrede Stykker, som jeg har liggende i Mappen. Det har ikke i den Henseende manglet paa Bebudelse af, hvor meget forfærdeligt der skulde ske ved denne Lejlighed, og jeg maa tilstaa, at hvis det er Ordenes Mængde, der gør det, saa har de jo ikke manglet, men ellers har jeg ikke noget Indtryk af, at det er blevet til andet, end hvad et æret Medlem her i Tinget almindeligt betegner som Vandglasstorm.

Det ærede Medlem har navnlig lagt sit Angreb paa den forfatningsmæssige Berettigelse af det Skridt, der har været Tale om, men han gjorde jo en Forskel. Som allerede bemærket af det ærede Medlem Hr. Holstein er det noget besynderligt noget, det, som det ærede Medlem siger, vi er i Strid med. Det ærede Medlem siger ikke, det er Grundloven, men taler om noget mere ubestemt som Grundlovens Forudsætninger, at Skridtet var stridende mod forfatningsmæssige Forudsætninger o. s. v. Jeg maa formode, at dette Begreb er noget mere aandeligt end selve Loven. Jeg ved ikke, hvem der har fastslaaet nogen Forudsætninger for Grundloven; hvis det er det ærede Medlem, beder jeg mig i hvert Fald fri for at skulle rette mig efter dem. Det ærede Medlem fremdrog ogsaa visse Grundsætninger, som han mente burde være afgørende med Hensyn til Berettigelsen af at udstede foreløbige Love. De maatte ikke gøre Ændringer i politiske Forhold eller være af indgribende Betydning, tror jeg, det ærede Medlem sagde, og man maatte heller ikke udstede Love uden at have Udsigt til, at de vilde blive